

# כל כנויי פרק ראשון נדרים

ר"ן      ד.

עין משפט  
נר מצוה

יח א מיי פ"א מהל'  
נדריס הל' כג סמג  
לאוין רמב טוש"ע יו"ד סי'  
רו סעי' א ב וע"ש:

## מזמור רע"י

[illegible]

## תוספות

[illegible]

האסור הגאה מלאסור דבור:  
היות לאסור דבור מלאסור  
אסור מאי טעמא דילמא

דאמער ר' יוסף צר' חנינא מודרני הימך שניסן אסורין. נראה  
צניני דה"ט משום דשמע מודר אני וכפי ממך ומנכסך  
הילכך כיון דבכלל אני הוו נכסים על כרחיך חזירו נמי אסור צו  
דאי לא נכסים לאו בני אמתהו מחזירו יניהו: טען הריני עילך  
חכם המודר אסור אכל המדיר נא.

ואמאי נימא דעליך נמי כולל חזירו  
ונכסיו וכיון שכן אף המדיר ליתסר  
דאי לא נכסי חזירו לאו בני אסתהווי  
מיינה נינהו: אם עלי חרם הנודר  
אסור אכל מודר נא. ואמאי נימא  
דעלי כולל נמי עמלו ונכסיו וליתסר  
מודר דאי לא נכסי ידיה לאו בני  
אסתהווי מיינה נינהו: אלא הכי  
איסור אמר רבי יוסי ב' חנינא  
מודרי לך שניהם אסורין. לך משמע  
לך \* כלומר נכסי אסורין לך  
ומשמע משלך משא"כ בהימך דלא  
משמע הכי. ונראה צבתי דהכי  
פירושא דקס"ד השתא דשמואל  
הכי דייק מתני' דכיון דלא תנן  
אלא חד אסור ודאי חדא קתני  
וכיון דלדא קתני על כרחיך הימך  
דרישא לאו דווקא דה"ה בלך דכיון  
דמקיים מילתיה ואמר שאני אוכל  
אפילו אי אמר לך לא משמע דשניהם  
אסורין אלא דהוא אסור וחזירו  
מותר ומש"ה קאמר שמואל האי  
דקתני תנא בדמודרני צין דאמר  
הימך צין שאמר דהוא אסור  
וחזירו מותר דווקא כשאמר שאני  
אוכל ושאיני טועם אכל אי לא אמר  
הכי לא שוו הימך ולך דבלן שניהם  
אסורין: והא מתניתין הימך קסני.  
כלומר דהש"ס לא ניחא ליה בזה  
דהא מתניתין הימך תנן ונא"כ דודאי  
קושטא קאמר שמואל דלתנא דמתני'  
לא שני ליה הימך ולך כיון  
דמסיים בה שאני אוכל לך מ"מ לא

היה ליה לשמואל לסתומי מילתיה דמשמע דקאי אלישנא דתנא  
תנא בהדיא דהיינו הימך ולומר דשנייה אסורין. קך נראה  
דבעינן: אלא מעיקרא דשמואל הכי אסמר וכו' אצל מודרני ממך  
אסור אפילו בהכא. כלומר ידיים שאינן מוכיחות הויין ידיים  
ומשום הכי אסור אפילו בהנהא: הכי גרסינן אי הכי לימא  
קאמר שמואל עד שיאמר דמשמע דאי לא אמר הכי לא מיתסר  
בדין הוא דלעיל גמי כי קאמרין דבמודרני לחודיה שניה אסורים  
דינא לימיה. ואיכא נוסחא אחרינא הכא ולא מחזורא: אלא הכי  
שאולך קך מותר וטעמא משום דלא משמע דאמר אסור דהוה ליה  
דאי

[illegible]

שאי אוכל כך שאני טועם כך אסור אפי' בהגהה: אבל אמר מורדני במך לא. משמע דא

אבל אמר מודרני הימך לנחוד. ללא אמר שאני אוכל כך: שנייה  
אסורין. רבין דלמרא (א) שאני אוכל כך משמע דלמרא נפשיה בלדב  
שאני אוכל מחבירו אבל כי אמר מודרני הימך סתם משמע דמדיר  
גמי חבריה מיניה מכל וכל: סגן. בפי' השותפין (למך מ:): רבינו עליך

חֶרֶס הַמּוֹדֵר אֶסּוּר. וְהֵא הֵכָּה דִּלָּא  
אִמְרַם שְׁאֵי אֹחֵל לָךְ חֶרֶס וְלֹא הוּא  
אֶסּוּר אֲלֵא הַמּוֹדֵר וְלֹא שֵׁינִהּ: גִּזּוּן  
(א) דַּמְפִּישׁ. בְּהִדִּיא אֲבָל אֵת עָלֵי לֹא:  
אֲבָל סִתְמָא. דִּלָּא פִּרְשׁ וְרַת עָלֵי  
שֵׁינִהּ מֵאֵי שֵׁינִהּ אֶסּוּרִין: דִּין הוּא  
לְשִׁנְיָה אֶסּוּרִין. דְּלִמַּר כְּפִירוֹם הִרִינִי  
עֵלִיךְ וְרַת עָלֵי אֲבָל סִתְמָא דְּלִמַּר  
הִרִינִי עֵלִיךְ וְלֹא אִמְרַם וְרַת עָלֵי לֹא  
הוּא שֵׁינִהּ אֶסּוּרִין אֲלֵא חֵד בְּלָצֵד:  
אֲלֵא הֵכִי אִיִּתְמַר אִמְרַם ר' יוֹסִי בֵּר'  
מֵתִיבָא (ב) מוֹדֵרִי מִמֶּךָ הוּא אֶסּוּר  
וְכו'. דְּהִינּוּ כִּמְתִּנִּיתִין הִרִינִי עֵלִיךְ  
חֶרֶס וְכו': וְהֵא מִסְנִי' מוֹדֵרִי יִמַּךְ.  
קִטְנִי וְאֻקְמָא שְׁמֹאל דְּלִמַּר בְּכוּלִין  
עָסֵי כֵּל אֲחֵד וְשִׁתְּלֵי שְׁאֵי אֹחֵל דְּלִמַּר  
אִיִּבּוּ אֲחֵד וְכִפְרִי מוֹסֵר אֲבָל אִמְרַם  
וְשִׁתְּלֵי אֲחֵד וְשִׁתְּלֵי אֲחֵד וְשִׁתְּלֵי אֲחֵד

מודרני הימך כללד ולא אמר שאני  
 אוכל שניה אסורין והיינו דלא כרבי  
 יוסף בר' חנינא: **אלא מעיקרא**  
**דשמואל הכי איסור.** הכי מתוך לה  
 למתנימין ולא כדאוקימנא דמיקשי  
 לר' יוסף: **הא אמר מודרני** הימך.  
 דלא מפסד כלום ודאי מכלה מילתא  
 ממיר ואסור אפי' צהנאה: **א"ה**  
**לימא שמואל הכי.** למה ליה אפוי  
 למימריה כולי האי לימא הכי אמר  
 שמואל ואם לא אמר שאני אוכל לך  
 דלא אמר אלא מודרני הימך אסור  
 אפילו צהנאה: **אלא הכי אסור.**  
 אמר שמואל טעמא דאמר שאני אוכל  
 לך דיוון דאמר בפירוש אכילה אסור  
 אכל לא אמר בפירוש אכילה לא  
 אסור למיכל מדדיה דלימא לא

דאמער מודר איז ממך אדיוורייז קאמער דלא מיטשעני צדיה  
אזאל לא למיכל מיניי וכן כי אמר מופרשני ממך דלא אמר  
שאיני אוכל דילנא ממשא קא פריש מיניי מיוחסני ממך  
נמי דלא ליקרב בצרבע אמות דליה משמע ולא דמדיר מאכילתו:  
לימא

שמואל הכי אם לא אמר שאני אוכל לך אסור אפילו בהנאה. כלומר  
האדרבה אי לא אמר הכי מיתסר טפי והוא ליה לפרושי ולממער הכי  
ידהוה ליה לאקשויי הכי אלא דעדיפא מינה אקשי ליה לומר דעיי  
אסמך טעמא דאמר וכו'. כלומר לעולם כדאמרינן מעיקרא דכי לא

הוא אכירי מכל מקום עיקר הלשון משמע לאכור נכסיו על חבירו אלה אלאו מפרשים לחומרם  
הקליק איתי אלה דפריש עלי לא שאל מחבירו. וזהו אלז לא פריש אלאו עילך לא לא  
הנכסין על חבירו: את עלי אלה הגדור אכירי. אבל מורד מומר איהו סוף לא להאמרה  
הני כיפא חריני עילך ואת עלי שניהם אכירים את חתמא ב'ו' ולא שייך הכא לפרש  
עלי עילך לא את חתמא עילך כמורא חריני עילך ואת עלי משום גבתימחין ואת קמי  
האי: ואת מורב' מוכר קרנה. תעלה פדור מתמחין לו יוסי בד מניעא ויהי ודורו תן פרך  
ויהי לא אמר אלה שאני אכיר לא שאני טושטן לא קין אכור אלא באכילתן מן תנאמא גייסא  
ויהי אלא לאמאשטעין עיקר מילתיה דטשוכל [ואלא] לאמאשטעין גבדורדיני ממן לחוריה אכור  
טושטן אלא אמר לאמאשטעין מן לחוריה אכור אלא באכילתא אלא אמר גבדור מורדי  
לחוריה דאמאשטעין גבדור דאמאשטעין מן לחוריה אכור נראה דאמר גבסי ואם לא א  
היבדק [ואלא] אכור אכור ענמו משמאמו על שימורם גם שאני אכור לא וגם לדבר עשו מומר  
לא כפא לאכיל ליהם קסבר שמואל דין שזין וכוונותם לא היין דים פין מרלא אכר מומר

## מסורת הש"ס

(א) לקמן מז: [ציצה לט.],

## הגהות הב"ח

(ה) גמ' אי הכי לימא  
שמואל הכי ואם לא אמר  
שמי אורכך ושאמי  
טוטם לך חסור אפילו  
בהנאה אלא הכי אחר  
כ"ל ומיבת אלא ומיבת  
אין נמחק: (ו) רש"י  
ד"ה שנייה אפילו דיון  
דלמדי בעי שמי אורכך:  
(א) ד"ה כגון דמפרש  
בהדיא: (ד) ד"ה אלא הכי  
וכי' בר חנינא מודר אני  
שניה אפילו מודר  
ממך הוא אסור:

גליון הש"ס

בר"ן ד"ה אלא הכי  
איתמר בו' בלומר נבסי  
אסורין לך ומשמע משלך.  
וכן בפסוק שופטים יז ג  
הכסף אשר לוקח לך:

**פירוש הרא"ש**

אבל מורדני מוכן להודיע  
שנינים אסורין. משמע  
המורדני ממך מילוטות ק'  
אז הנהי מורדני ק' של  
הנה ממוי א"ר דלני  
מך מכל וכו' של ע"י דלני  
שק' ארז דקמני בבחיית  
המורדני ממך א"ר אקסו וכו'  
קמני הרי אלו אסורין אנכ'  
דעני תמני בקיפס אשכ'  
שק' ק' כ"י א"ר אקסו  
והו מצי לאקשוי כפרק'  
לש' א"ר יתנא שמואל  
וכן אמר מורדני ממך  
להודיע שנינים אסורין כיון  
להחמיצו כ"ש שמואל א"ר  
דשפי פריך הל' מתמניין  
המורדני. גון ארבי. ולידק'  
חרם הקדמון. משה  
היו לקמן פקדו השופטין:  
אבל המורדני מורד. ולידק'  
להודיע מורדני ממך  
לשנא משמע לאקסו עצמ'  
ע"י מכס המורד וכו' לאקסו  
נכסו ע"י מכסו ממך  
מפקדו להחמיר א"ר  
הרזי עולך חרס עצמ'  
משמעות הלזון משמע  
המורד נכסו ע"י מכסו  
היו לו לפקד להחמיר א"ר  
והאזני עולך חרס עצמ':  
אבל דרשני ואת יתני  
גון א"ר אקסו וכו' עולך

לא אע"ג דאי לא פריש  
לאסור גם נכסי חזירו ע  
האי לקטור השלן שספר  
את והנאתך עלי חסר: מדר  
טעמא דפרש ואת על  
ואת עלי לא אלא דפרש  
לשמואל א"ה ימא שמואל  
בספרים ואיהי מכוונת דה  
אפי' צהנאה ועוד דמשמע  
מןן אסור אפי' צהנאה ו  
מודרי מןן דלה משמע  
הנאה דהא צבר הכי אמר